

мер обемът на библейските „глави поколения“ 2–14, описващи времева отсечка номер 1, е равен на на 59 стиха. А дължината на тази отсечка е от 13 поколения. Оттук следва, че средната величина на обема за едно поколение е равна на $59/13 = 4, 54$. Вж. получените графики на рис. 6.63. С черно са отбелязани всички локални максимуми, тоест скоковете на двете графики за обема.

Ще напомним, че в прилагането на принципа за корелация на максимумите величината на амплитудата на функцията за обем изобщо не е от значение. От значение е само разпределянето на ТОЧКИТЕ НА СКОКОВЕТЕ, на точките на локалните максимуми. Затова не е важно с какви единици се измерва обемът. В Библията го измервахме със стихове, а в книгите на Ние и Грегоровиус със страници и части от страници.

СМАЙВАЩОТО Е, ЧЕ ВСИЧКИ СКОКОВЕ ОСВЕН ЕДИН СТАВАТ В ЕДНИ И СЪЩИ ТОЧКИ. Важно е и това, че всички дубликати епохи (Т), отбелязани на рис. 6.63 с триъгълници, на практика съвпадат със скоковете в графиката без изчислен среден обем за библейските „глави“, изчислени за „поколенията“ 1–137.

Ясно се вижда, че всички локални максимуми освен един нарастват едновременно, в едни и същи интервали. **НАЛИЦЕ Е ЯРКА КОРЕЛАЦИЯ НА „БИБЛЕЙСКИТЕ ЛОКАЛНИ МАКСИМУМИ“ И „РИМСКИТЕ ЛОКАЛНИ МАКСИМУМИ“.** Вж. по-долу количествения ѝ израз. Това показва, че двата сравнявани текста, а именно Библията: „глави“ 1–137 и „римският летопис“ X са **ЗАВИСИМИ**. Както вече знаем, това означава, че в тях е описан един и същ събитиеен поток.

Трябва да отбележим, че всички повторения дубликати от серията (Т), посочени с триъгълници на рис. 6.63, на практика съвпадат с точките на локалните максимуми във функцията за обем без изчислена средна величина, пресметната за „главите поколения“ 1–137. По-конкретно, откриваме, че всички дубликати от серията (Т) веднага изпъкват от общата маса библейски „глави поколения“ най-малкото с това, в тях функцията за обем прави ярко изразен локален скок.

Съгласно методиката за локалните максимуми, можем да дадем количествена оценка на тези две серии от точки на локалните максимуми – „библейските“ и „римските“. Да пресметнем дължините на отсечките, където тези точки разчупват последователността на номерата 1, 2... 19. Получаваме следните два вектора $a(X)$ и $a(B)$. А именно:

$$a(X) = (1, 2, 3, 3, 2, 3, 3, 1), a(B) = (1, 2, 4, 2, 2, 3, 3, 1).$$

Резултатът от изчислението е: $p(X, B) = 1, 4 \times 10^{-4}$. Това посочва зависимостта на Библията: за „главите“ 1–137 и „римския летопис“ X броят на